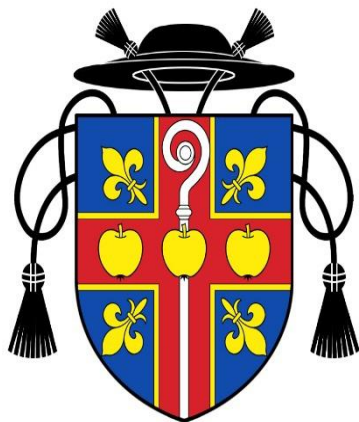

Farní list 141

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Maria je cesta, která vede ke Kristu.“
(Jan Pavel II.)*

Farní tábor

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Září 2022:

- **Úmysl papeže:** *Modleme se za to, aby v zákonech všech zemí světa byl zrušen trest smrti, který poškozujee nedotknutelnost a důstojnost osoby.*
- **Národní úmysl:** *Modleme se za místní církve evropského kontinentu, aby v rámci synodního procesu naslouchaly Duchu pravdy a pokoje.*
- **Farní úmysl:** *Za dobrý rozběh školního roku.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

končí nám prázdniny, bude končit léto. Z polí a zahrad už je ledacos sklizeno, něco ještě – dá-li Pán – sklidíme.

Každý den našeho života je Božím darem – a tak se nestydíme za každý den svého života nejen děkovat, ale také ho svěřit hned ráno Bohu, darovat svůj den Bohu, obětovat Mu ho.

Rád bych, aby se od podzimu obnovilo setkávání ministrantů a mládeže, ale ve chvíli psaní tohoto úvodníku ještě zbývá něco doladit a domyslet. Takže vás chci na tento úmysl poprosit o modlitbu.

Poznámka na závěr svatební sezóny

Opakovaně se přede mnou letos v létě vyjádřili různí lidé, že nějaký pár nemůže mít svatbu v kostele, protože jeden z nich není pokřtěný nebo není katolík. Toto tvrzení však vůbec není pravdivé!!! Skutečnost, že jeden ze snoubenců nepatří ke katolické církvi, znamená pouze tolik, že farář musí požádat biskupa o tzv. dispenz, tzn. o dovolení sňatku mezi katolíkem a osobou jiného vyznání nebo nepokřtěnou. Pokud vím, tak biskupové jak v naší diecézi, tak jinde, toto dovolení standardně vydávají.

Církev naopak zavazuje všechny páry, ve kterých jsou **jeden (!!!) nebo oba** katolíci, aby měli církevní sňatek. A pokud tento požadavek ignorují a uzavřou sňatek pouze před představitelem státu, je tento jejich sňatek z hlediska církevního práva neplatný.

Za daleko závažnější problém považuji to, že se někdy snoubenci (byť třeba i oba katolíci) neztotožňují s nerozlučností manželství a že nejspíše nehodlají vychovávat děti podle Božího zákona, ačkoliv to při svatbě slibují (jednoduše proto, že nevědí, proč je to důležité).

A zase volby...

V měsíci září nás čekají volby do zastupitelstev obcí. A u některých našich sousedů (např. v Polné) proběhnou i volby do Senátu. Chtěl bych v této souvislosti připomenout, že zvláště v senátních volbách (jejichž kampaň se nás nejspíš nějak dotkne přes sdělovací prostředky) se dají čekat od kandidátů všemožné sliby, o jejichž splnitelnosti lze pochybovat. I když budeme volit jen ve volbách komunálních, věnujme proto prosím výběru kandidátů dostatek času a zamysleme se nad tím, jak působili v minulosti, nakolik jsou jejich sliby realistické a jaké jsou jejich postoje i v těch oblastech, které třeba během předvolební kampaň nepřijdou na přetřes.

Dějiny nám ukazují, že máme (nejen u nás v českých zemích, ale celosvětově) nebezpečné sklony žít si nad poměry, podceňovat nebezpečí či se naopak nechat přestrašit populisty, nemyslet na zadní kolečka a svěřovat své hlasy těm, kdo naslibují víc. Jenže přírodní

a ekonomické zákony platí celkem neúprosně a plýtvání přírodními zdroji, jakož i nadměrné rozdávání peněz (z cizího, resp. společného, protože málokdo rozdává miliardy z vlastní kapsy) se zákonitě dříve či později musí vymstít. Než proto dáme někomu svůj hlas, ať už v těchto volbách nebo někdy příště, vezměme rozum do hrsti a porovnejme také nejen sliby, ale i jednání dotyčného kandidáta a jeho strany s tím, co říká náš Pán Ježíš Kristus a co učí církev. Můžeme si tak ušetřit pozdější zklamání.

Přeji všem čtenářům požehnané září

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

Upozornění: dosavadní telefonní linka na faru 566 675 129 byla kvůli malému využití zrušena. Faráře lze kontaktovat nadále na telefonním čísle 604 246 882. Děkujeme za pochopení.

Září

- ⇒ 1. 9. (1. čtvrtek) –od 17:30 adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 2. 9. (1. pátek) – pastorece nemocných (Nížkov); od 17:00 tichá adorace a sv. smíření; od 19 hod. na faře setkání pastorační a ekonomické rady
Od 18:30 vikariátní duchovní obnova pro mládež v Přibyslavi; duchovně doprovází R.D. Pavel Sandtner
- ⇒ 3. 9. (sobota) setkání dětí na faře od 14 hodin.
- ⇒ 8. 9. (2. čtvrtek) – pastorece nemocných v Bukové
- ⇒ 9. 9. (2. pátek) – pastorece nemocných v Sirákově a Poděšíně
- ⇒ 10. 9. (2. sobota) – na faře od 15 hod. misijní klubko dětí
- ⇒ 17. 9. (sobota) setkání dětí na faře od 14 hodin.
- ⇒ 18. 9. (neděle) – sbírka na církevní školství v diecézi
- ⇒ 23.-25. 9. – *víkend pro rodiny na Hoře Matky Boží u Králík (provází R.D. Ondřej Kunc a jáhen Andy Loos; přihlašování do 5.9.)*
- ⇒ 24. 9. (4. sobota) – na faře od 15 hod. misijní klubko dětí

⇒ 25. 9. (neděle) – 108. Světový den migrantů a uprchlíků

⇒ 28. 9. (středa) – slavnost sv. Václava

➤ **Výhled do dalších měsíců**

⇒ 8. 10. (sobota) – farní zájezd do působiště našeho rodáka, novokněze Pavla Jelínka v Poděbradech a Libici nad Cidlinou (to je také svatovojtěšské poutní místo), s následnou návštěvou skanzenu lidové architektury v Kouřimi

⇒ 4. 11. (večer) – 6. 11. Duchovní obnova pro dívky a svobodné ženy do 37 let v klášteře kongregace Milosrdných sester III.řádu sv. Františka pod ochranou Svaté rodiny v Brně na Grohově

❖ **Úklid fary:** 3. 9. Enderlová Miroslava; 24. 9. Dočekalová Ludmila, Marta

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Drahá Princezno,

vděčné srdce je šťastné. Existuje však způsob, jak si uchovat vděčnost v srdci, i když se věci nedaří nebo nedostaneš, co sis přála. Tajemství spočívá v tom, že mi budeš zpívat. Právě to zjistil apoštol Pavel, když pobýval v temném ošklivém vězení. Byl zatčen, protože říkal lidem, že je miluji. Pavel si ale nestěžoval. Místo toho mi se svým přítelem Silasem zpíval chvály. Naplnilo mě to v srdci velikou radostí! Otřásl jsem zemí natolik, že oběma mužům spadly řetězy z rukou i nohou a dveře vězení se otevřely.

Pokud budeš přemýšlet o dobrých a příjemných věcech a zpívat mi bez ohledu na okolnosti, vždy udělám něco výjimečného!

S láskou

Tvůj Král, který má klíč ode všech dveří

Malé milované Princezně S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici... (Lk 13,22)

Když byl Ježíš fyzicky přítomný na zemi,
chodil za lidmi po jejich cestách
od města k městu, od vesnice k vesnici...

Otvíral lidem oči pro pravou podobu Boha.

Učil, uzdravoval a napřimoval.

A nabízel každému cestu k Bohu,

který se s námi chce dělit o své štěstí.

Dnes již mezi námi není Ježíš fyzicky postřehnutelný.

Ale ke každému z nás stále přichází,

ať už jsme na jakémkoliv místě,

v jakékoliv vesnici, či městě,

nebo v jakékoliv životní situaci.

Chce ti otvírat oči, obvazovat rány.

A chce ti ukázat cestu ke štěstí,

která je ušitá na míru právě a jen tobě.

Neboj se ho vyhlížet,

neboj se mu stále vycházet vstříc,

neboj se ho oslovovat a volat k němu.

Neboj se mu odevzdávat svůj život a těžkosti.

Neboj se od něho nechat vést.

Neboj se! Je s tebou, záleží mu na tobě.

Neboj!

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/neboj-je-s-tebou-zalezi-mu-na-tobe>

Jaká je naše víra?

Chtěla bych se s vámi podělit o svědectví, které jsem asi před dvěma měsíci vyslechla. Seznámila jsem se s paní Petrou ve věku 55 let, která na tom není zrovna nejlépe se svým zdravotním stavem. Pobírá invalidní důchod, má špatně vyvinuté kyčelní klouby. Petra se s touto vadou narodila. Nicméně, kdyby její maminka, po zjištění této vady na ortopedii přidávala svému miminku o jednu plenu navíc, kyčelní klouby by byly ve správném postavení a dobře se vyvinuly. Avšak maminka na radu lékařů nedala, péči o miminko zanedbávala, a tak se stalo, že paní Petra ve svých 55 letech má za sebou již 14 operací, chodí pouze s holemi a klátivě. Má bolesti, které tlumí léky. Přes to všechno, je to člověk veselý, optimistický, pracovitý a tvůrčí. Má ráda život.

Petra se brzy vdala, protože její maminka o ní nikdy neměla moc zájem. Měla dva syny, ale její manželství nebylo šťastné. 16 let zažívala domácí násilí. Bydleli na samotě, nemohla nikam chodit, s nikým se stýkat. Když šla nakoupit, musela dopodrobna manželovi sdělit, s kým se potkala a o čem mluvili. Muž ji bil a to tak, že měla prasklý ušní bubínek a zlomenou nosní přepážku. Popisovala mi, jak je nesnadné, se z takovéto situace dostat. Muž v ní vytvářel pocit viny a známí jí říkali, že si za všechno může sama. Po 16 letech se jí konečně podařilo s dětmi od muže násilníka odejít. Po mnoha peripetiích, kdy před násilníkem utíkali, si konečně pronajali byt a jako matka samoživitelka měla tři zaměstnání, aby vše finančně zvládali. Nicméně to stejně bylo od výplaty k výplatě. Říkala, že v tu dobu byla velmi nervově labilní, často plakala. Jednou odvedla děti do školy a v kapse měla poslední padésátikorunu. Přemýšlela, jestli má koupit něco, z čeho uvaří oběd, nebo má raději koupit na příští den synům svačinu do školy. Vyprávěla, že v době, kdy byla s násilným manželem, se často obracela k Bohu a říkala: „Pane Bože, Ty vidíš, jak trpím.“ Tentokrát však poprosila: „Pane Bože, prosím, pomoz mi, nikdo jiný, než Ty, mi pomoci nemůže.“ A vložila do té prosby plnou důvěru. Šla kolem trafiky

a dostala vnučnutí vsadit Šťastných 10, na tiketu zakroužkovala data svého narození a svých dětí. Vsadila 20 korun. Víc se neodvažovala. Večer si pustila v televizi losování a v úžasu sledovala, že vyhrála 200 tisíc korun!

Při vyprávění Petry mi šel mráz po zádech. Vždyť jak je to jednoduché. Stačí plně důvěřovat a Pán se postará. Kéž bychom se dovedli vždy Pánu Bohu plně odevzdat. Vždyť on ví nejlépe, co je pro nás dobré a zasáhne, kdy on to uzná za vhodné.

S přáním všeho dobrého Jana Vosmeková

Inspirace ke svatosti

Svatý Václav

Kdy žil: 907–935

Liturgický svátek: 28. 9.

Stupeň slavení: slavnost

Patron: patron Čech, Moravy, míru, sládků

Václav byl jedním z raných Přemyslovců. Byl vnučkem Bořivoje a Ludmily, jeho otcem byl kníže Vratislav I. a matkou Drahomíra. Byl ze sedmi dětí, měl bratry Boleslava a Spytihněva, sestru Přibyslavu a další jména neznáme. Vychovávala ho převážně babička, která mu předala hlubokou víru a křesťanské zásady.

Když bylo Václavovi čtrnáct let, jeho otec zemřel v boji. Protože byl ještě moc mladý, vládla za něj matka Drahomíra, ale její regentská vláda nebyla moc úspěšná. Jakoby to nestačilo, stejný rok jako Vratislav zemřela i Ludmila, když ji najatí vrahové uskrtili na Tetíně.

Od roku 925 už Václav vládl sám. Chtěl napravit nepořádky, které v zemi panovaly, a hlavně chtěl povznést zemi kulturně i nábožensky. Václav byl laskavý, spravedlivý a statečný. Píše se o něm i v Dalimilově kronice – střetl se v boji s bavorským vévodou

Arnulfem, kterého udatně porazil. Nepřátele měl ale i v Českých zemích, nejen za hranicemi. Odpůrcem mu byl Radislav Zlický. Aby neumírali zbytečně lidé a vojáci, Václav navrhl Radislavovi, ať se tedy utkají v souboji muž proti muži. Radislav byl velmi hrdý a byl si jistý svým vítězstvím, ale ještě než začali bojovat, uviděl nad Václavovou přilbicí zářící kříž a po každém jeho boku stál jeden anděl. Radislav se proto vzdal.

Václavova vláda byla křesťanská. Byl čestným panovníkem. Byl spravedlivým vůči šlechtě, která se proti němu v jednom kuse bouřila. Brzy se začala tvořit opozice a mír byl ohrožen i z venku, rostlo nebezpečí ze strany Madarů i od krále Jindřicha I. Ptáčníka, který se spojil s Arnulfem.

Ti dva táhli roku 929 do Čech. Oblehli Prahu a její dobytí měli na dosah. Václav ale vyjednával a oba se vrátili tam, odkud přišli, výměnou za odvádění určitého množství stříbra ročně.

Mezi všemi boji měl Václav stále čas na pokřesťanštění země. Začal budovat chrám svatého Víta na Pražském hradě a dostavěl tam kostel svatého Jiří. Chtěl, aby Čechy měly vlastní biskupství, ale bohužel na to nebyly kapacity. Byl také nedostatek kněží, proto je povolával ze zahraničí. Pomáhal i s chystáním mši a hostií a výrobou mešního vína.

Jenže takový křesťanský panovník, zdánlivě slabý se šlechtě pranic nelíbil. Spojili se tedy s Václavovým bratrem Boleslavem, který by na jeho trůn rád usedl. Společně vymysleli plán, jak knížete zavraždit.

O Václavovi bylo známé, že se účastnil poutí. Když byl svátek sv. Kosmy a Damiána, Boleslav ho pozval do svého sídla, kde stál kostel jím zasvěcený. Václav přijel na bohoslužbu, zdržel se na hostinu i přes noc. Zatímco spal, vrahové už se dohodli, že Václava zabijí, když půjde na ranní mši a ani ho nenechají vejít do chrámu.

Ráno se Václav probudil a šel poděkovat bratrovi za jeho pohostinnost. Místo „není zač“ ale Boleslav vztáhl meč a chtěl jím Václava udeřit do hlavy. Václav, starší a silnější, se ale dokázal ubránit a vyvázl jen se zraněním. Se slovy „Bůh ti to odpust', bratře!" utíkal na bohoslužbu. U kostela už ho čekali Boleslavovi spojenci Hněvsa, Cesta a Týra. Václav stihl doběhnout ke chrámu, chytil se kruhu na dveřích, ale dovnitř už se nedostal, protože vrahové kostel nechali uzamčený. Hněvsa Václava probodl a on zemřel.

Později svého činu Boleslav nejspíše litoval. Ostatky svatého Václava nechal převést do chrámu svatého Víta do Prahy. A Václavovi se dostala pocta, o jaké se může Boleslavovi jen zdát. Václav je patronem české země a my se k němu obracíme v těžkých chvílích Svatováclavských chorálem – při nacistické okupaci, ale i během sametové revoluce. Navíc nám svatý Václav stojí už dobrou stovku let na Václavském náměstí v Praze.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v září 2022

Čtvrtek 1. září	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 2. září	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 3. září Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	7:30 Za Adolfa Pokorného
Neděle 4. září 23. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Marii Flesarovou, manžela, jejich rodiče, sourozence a za ochranu pro celou rodinu 10:00 (Sirákov) Za Jana a Marii Prokešovy a celý rod, za rodinu Zikmundovu a Celbovu a duše v očistci

Pondělí 5. září	18:00 Za Ludmilu a Jana Pospíchalovy, Bohuslavu Filipovou a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 6. září	18:00 Za rodiče Vomlelovy, syna, celý rod a rod Musilů, rodiče Vlčkovy, duše v očistci a Boží ochranu pro celou rodinu
Středa 7. září	18:00 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 8. září Svátek Narození Panny Marie	18:00 Za rodiče Fejtovy, Havlíčkovy, jejich rodiče a sourozence a živé i zemřelé těchto rodin
Pátek 9. září	18:00 Za Kristýnu a Bohuslava Poulovy a za živou i zemřelou rodinu Poulovu
Sobota 10. září	7:30 Za Vojtěcha Baumruka a živou i zemřelou přízeň
Neděle 11. září 24. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Vlastu a Stanislava Bártovy, oboje rodiče, sourozence a duše v očistci 10:00 (Sirákov)
Pondělí 12. září Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	18:00 Za Josefa Eliáše, Václava Jaroše, sourozence, rodiče a duše v očistci
Úterý 13. září	18:00 Za Boží ochranu a přimluvu Panny Marie pro celou rodinu
Středa 14. září Svátek Povýšení sv. kříže	18:00 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň
Čtvrtek 15. září Památka Panny Marie Bolestné	18:00
Pátek 16. září Památka sv. Ludmily, mučednice	18:00 Za Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro novomanžele a na poděkování za udělené milosti

Sobota 17. září	7:30 Za Marii Kárníkovou, rodinu Kárníkovu, rody z obou stran a duše v očištění
Neděle 18. září 25. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Ludmilu a Josefa Peňázovy, za syna Josefa a vnuka Marka 10:00 (Sirákov) Za rod Musilů, Flesarů, Čeplů, Roseckých a za všechny uhořelé při velkém požáru 2.9.1874
Pondělí 19. září	18:00 Za Adolfa Marka, rodiče, rodiče Jarošovy a celou přízeň
Úterý 20. září Památka sv. Ondřeje Kim Taegona, kněze, Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků	18:00 Za Karla Zikmunda, rodiče, sourozence, manžele Tichých, Blehovy, Josefa Sládka a duše v očištění
Středa 21. září Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty	18:00 Za Zdeňka Bublána, matku, bratra, Josefa Šimanovského, rodiče, rod Kopeckých a Jarošů
Čtvrtek 22. září	18:00 Za Václava Musila, sourozence, duše v očištění a celou přízeň
Pátek 23. září	18:00 Za Jaroslava Baumruka, rodiče, sourozence a Dary Duchy svatého pro celou přízeň
Sobota 24. září	7:30 Za rodiče Dienerovy a syna, rodiče Holcmanovy a duše v očištění
Neděle 25. září 26. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Milana Zvolánka, rodiče, rodiče Tonarovy, duše v očištění a za živou i zemřelou rodinu a přízeň 10:00 (Sirákov) Za Josefa a Věru Roseckých, rodinu Dočekalovu a celý rod
Pondělí 26. září	18:00 Za Bohuslava Eliáše, rodiče, sourozence, rodiče Kašpárkovy, jejich sourozence a duše v očištění

Úterý 27. září Památka sv. Vincence z Paula, kněze	18:00 Za rod Lemperů a Vosmeků a dar zdraví
Středa 28. září Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa	18:00 Za Václava Špačka, rodiče, rodiče Sobotkovy a celou přízeň
Čtvrtek 29. září Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	18:00 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očistci
Pátek 30. září Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	18:00 Za Václava a Miladu Fejtovy, oboje rodiče, sourozence a duše v očistci

Změny vyhrazeny

Modlitba

V pokušení

Pane, děkuji Ti za pokušení, dáváš mi v něm poznat moji slabost,
dáváš mi zároveň sílu ho překonat.

S pokušením se ztrácí pýcha, já uznávám, jsem jenom člověk a chybuji.

Proto Pane, neprosím Tě o dokonalost, ale o zdokonalování se.

Neprosím Tě, abys mě zbavil pokušení, ale abys mi dal sílu v něm
obstát stejně jako v každé jiné zkoušce.

**Abych byl lepším člověkem, s Tebou Pane, abych v temnotě světa
a pokušení viděl Tvé světlo.**

Tabulka lektorů v září 2022

ČT	1			Chromá H.		
PÁ	2					
SO	3					
NE	4	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Špaček J.
		2. čtení	7:00	Brukner J.	8:30	Jindrová V.
		přímlyvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.

PO	5			Jindrová V.		
ÚT	6			Bártová J.		
ST	7			Laštovičková M.		
ČT	8			Chromá H.		
PÁ	9					
SO	9					
NE	11	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	12			Jindrová V.		
ÚT	13			Bártová J.		
ST	14			Holcmanová Z.		
ČT	15			Chromá H.		
PÁ	16					
SO	17					
NE	18	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení		Brukner J.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	19			Jindrová V.		
ÚT	20			Bártová J.		
ST	21			Laštovičková M.		
ČT	22			Chromá H.		
PÁ	23					
SO	24					
NE	25	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	26			Jindrová V.		
ÚT	27			Bártová J.		
ST	28			Holcmanová Z.		

ČT	29			Chromá H.		
PÁ	30					

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Máme člověka držet při životě za každou cenu?

Mezi přirozenou smrtí a smrtí přímo zapříčiněnou druhým člověkem (euthanasie) je velký rozdíl. Ta druhá bude vždycky špatná. Církev však nezastává názor, že bychom měli člověka udržovat při životě za každou cenu. V této souvislosti je důležité důkladně přemýšlet o tom, jaká léčba je dostupná. Je třeba rozlišovat mezi běžnou, přiměřenou péčí a péčí nadstandartní.

(NE)PŘIMĚŘENÁ PÉČE

Běžná, přiměřená péče spočívá v poskytování jídla, pití a standardních léků, ošetřování ran, a možná dokonce podávání kyslíku. Tato péče je pro život nezbytná: pokud nebudeš jíst a pít, nemůžeš zastavit krvácení, zdolat infekci nebo nemůžeš dýchat, rychle zemřeš. Odmítnutí této základní péče se proto rovná aktivní euthanasii. I když se zdá být smrt blízko, nesmíš pacientovi odmítnout základní péči, ledaže by mu to už dále neprospívalo, nebo mu to dokonce škodilo. Očekávané účinky lékařské péče však musí být přiměřené nákladům a těžkostem, které pacient nese.

Některé druhy léčby jsou extrémně drahé, nebezpečné a zatěžující nebo mohou také poškodit jiné části těla. V této nadstandardní nebo nepřiměřené léčbě se nemusí vždy nutně pokračovat a je možné ji ukončit, pokud nepřináší pacientovi přiměřený užitek, i když to povede k pacientově smrti. Lékaři a jejich pacienti nebo ti, kteří se jejich jménem rozhodují, musí zvážit všechny faktory při rozhodování o tom, zda péči ukončit: „*Nechce se tím přivodit smrt: uzná se, že jí nelze zabránit*“ (KKK 2278).

PŘÍKLAD

Rozdíl mezi přiměřenou a nepřiměřenou péčí lze objasnit následujícím příběhem. Jedna mladá žena viděla, jak se její bohatá babička při koupání udeřila do hlavy a sklouzla pod vodu ve vaně. I když by na záchranu jejího života stačilo, aby jí hlavu nadzvedla nad vodu, žena nezasáhla – možná přemýšlela o dědictví. Všichni budou souhlasit s tím, že tato žena nese vinu za smrt své babičky. Způsob, jakým jednala, se dá přirovnat k odmítnutí poskytnout pacientovi základní léčbu. Situace by však byla zcela odlišná, kdyby její babička spadla přes palubu do divoké řeky plné hladových krokodýlů. I když by tato mladá žena i zde myslela na dědictví, lidé by ji neobviňovali pro to, že za babičkou do řeky neskočila. Riziko ztráty vlastního života při snaze babičku zachránit je v tomto případě nepřiměřené šanci na úspěch. Stejným způsobem by bylo přijatelné neposkytnout nebo ukončit určitou nepřiměřenou lékařskou proceduru.

RESUSCITACE

Pacienti jsou v nemocnicích často dotazováni, zda chtějí být v případě, že by to bylo nutné, resuscitováni. Je však morálně přípustné odmítnout zákrok, který by ti mohl zachránit život? Resuscitace většinou není drahý nebo komplikovaný zákrok, a proto v tomto smyslu není nepřiměřený. Někteří lidé pokročilejšího věku nebo poranění či nemocní pacienti by mohli být pokusem o resuscitaci trvale poškozeni, aniž by jim to přineslo nějakou výhodu nebo naději na zlepšení, a nebylo by možné se vyhnout přirozené smrti. Lékaři musí v každém individuálním případě rozhodnout, jaké jsou skutečné šance na přežití nebo uzdravení, aby pacienti nebo ti, kteří za ně rozhodují, mohli učinit morální rozhodnutí.

PÉČE O UMÍRAJÍCÍ

Cílem péče o ty, kteří umírají (paliativní péče), je zmírnit jejich utrpení a zlepšit kvalitu jejich života. Taková péče je mimořádně důležitá. U nevyлéčitelných nemocí se neklade důraz tolik na vyléčení pacienta, ale na to, jak mu ulevit od bolesti a jak mu pomoci připravit se na smrt. Taková péče by měla jít za hranice fyzické a lékařské péče: stejně

důležité je věnovat pozornost duchovním a psychologickým otázkám a vztahům, zvláště v rodině pacienta.

Někdy se o paliativní péči říká, že nepřidává dny životu, ale život dnům. Stojí za povšimnutí, že se počet žádosti o euthanasii v Nizozemí, jedné z prvních zemí, která ji zlegalizovala, podstatně snížil poté, co se rozvinula paliativní péče. Správná, lidská péče může kvalitu pacientova života nesmírně zlepšit, i když je smrt blízko.

Ne za každou cenu: nepřiměřeně nákladná nebo zatěžující léčba není povinná, ale základní péče musí trvat až do smrti.

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno
Marie Bártová*

Poutní zájezd – pozvánka

Poutní zájezd

Srdečně vás zveme na poutní zájezd farnosti, který se uskuteční 8. října 2022. Nejdříve navštívíme starobylé poutní místo, rodiště sv. Václava, Libici nad Cidlinou. Po mši svaté v Libici přejedeme do Poděbrad, kde v současné době působí jako kaplan pan Pavel Jelínek. V Poděbradech nás čeká prohlídka kostela s výkladem místního pana faráře, poté individuální prohlídka města a oběd. Posledním navštíveným místem bude skanzen Kouřim, muzeum lidových staveb s komentovanou prohlídkou.

Vstupné do skanzenu je pro dospělé 110,- Kč, pro děti 50,- Kč.

Cena dopravy pro dospělé 300,- Kč, pro děti 200,- Kč

Na zájezd se můžete přihlašovat do 25. 9. v zákristii kostela.

Těšíme se na společně strávený den s vámi.

P. Zdeněk Sedlák a Jana Vosmeková

Hledání pravdy jako výzva

V souvislosti s válkou na Ukrajině se šíří spousta dezinformací. Ani to, že se nějaký web tváří křesťansky, není zárukou, že bude dezinformací zcela uchráněn. Protože proti mnohdy velmi rafinovaným dezinformacím není zcela imunní asi nikdo, a protože jsem slyšel, že i v naší farnosti se různé dezinformace šíří, dovoluji si níže pár postřehů a úvah.

Jsem si vědom toho, že se pouštím na tenký led a určitě něco příliš zjednoduším nebo zkreslím. Předem se za to omlouvám. Jenže hledání pravdy patří neodmyslitelně k duchovnímu životu, zvláště pak k duchovnímu životu křesťana. Křesťané by více než kdo jiný měli mít úctu k pravdě a pokoru vůči pravdě, která nás vždy více či méně přesahuje. Vždyť sám Pán Ježíš o sobě říká: „Já jsem cesta, pravda a život“ (Jan 14,6). Ježíš nám také říká, že: „d'ábel ... byl vrah od počátku a nedrží se pravdy, protože ... je lhář a otec lži.“ My lidé jsme samozřejmě omylní a můžeme šířit nepravdu i bez zlého úmyslu, ale skutečně jsme všichni povinni s pokorou pravdu hledat.

Proruské lži nejsou nic nového

Jeden můj kolega z práce byl v roce 2008 na dovolené v gruzínské části Kavkazu. Po návratu si pochvaloval tamní krásnou přírodu. Jenže za čtrnáct dnů nato do země vtrhla ruská armáda a kolega se nestačil divit, jak lživě byl tehdy vpád ruské armády odůvodňován na webu novinky.cz. Šlo totiž o místa, ve kterých před dvěma týdny byl, na vlastní oči je viděl, a proto bezpečně věděl, že odůvodnění ruského vpádu je zcela smyšlené.

Zeptal jsem se ho, zda ví, že novinky.cz provozuje Právo. Tedy bývalé Rudé právo, které dříve lhalo prosovětsky a změně poměrů se přizpůsobilo tak, že si z názvu vypustilo slovo „Rudé“, a protože se Sovětský svaz rozpadl, tak začalo lhát proruský. Pokud mohu soudit, tak zmíněný server novinky.cz se od onoho roku 2008 už snad výrazně

polepšil co do objektivitv informací, jenže ho „velmi úspěšně“ nahradily jiné zdroje dezinformací.

Pár odstavců k dějinám a jazyku

Ze strany kremelské propagandy a ruských nacionalistů k nám přicházejí různá lživá tvrzení. Třeba o tom, že Ukrajina vždy patřila k Rusku, ukrajinština není samostatný jazyk, Ukrajinci že nejsou žádný národ apod.

Ukrajinské dějiny se ovšem významně liší od těch ruských. Není tu prostor zabíhat do podrobností a omlouvám se za všechna zjednodušení. Ve skutečnosti byla velká část Ukrajiny začleňována do Ruska postupně během 17. a hlavně 18. století.

V návaznosti na růst ukrajinského národního uvědomění a změny vyvolané první světovou válkou a říjnovou revolucí v Rusku vznikla nezávislá Ukrajina v roce 1917. Na jejím území ovšem probíhaly boje jak s bolševiky v rámci ruské občanské války, tak později s Polskem a měnil se tak jak rozsah ukrajinského území, tak vláda. V roce 1922 se pak Ukrajina stala jedním ze zakládajících států Sovětského svazu a po celou dobu jeho existence byla jednou ze svazových republik, stejně jako Ruská federace.

Ukrajina tedy byla součástí Ruska zhruba 150-250 let do roku 1917, kdy vyhlásila samostatnost. Malá část dnešní Ukrajiny na západě vůbec nikdy součástí Ruska nebyla. Pro srovnání: Slovensko tvořilo součást Uher zhruba devět století, a přesto mu nikdo z nás z tohoto důvodu neupírá právo na samostatnost.

Co se týká jazyka, tak stačí si porovnat mluvenou nebo psanou ukrajinštinu s ruštinou. Míra rozdílů mezi těmito dvěma jazyky je určitě mnohem větší než mezi češtinou a slovenštinou, spíše by se snad dala přirovnat k rozdílům mezi češtinou a polštinou. Tvrdit, že ukrajinština je pouze ruské nářečí, je tedy zhruba to samé, jako vydávat češtinu za nářečí polštiny.

Někoho to možná překvapí, ale ačkoliv Ukrajinci před první světovou válkou žili na území čtyř států (Rakouska, Rumunska, Ruska

a Uherska), největší možnosti pro rozvoj své národní kultury neměli v převážně slovanském Rusku, nýbrž v Rakousku. Naopak nejhůře na tom byli v Uhersku, kde byli podobně jako např. Slováci vystaveni hodně tvrdé maďarizaci.

Křesťanské hodnoty?

Ruský prezident Putin a moskevský patriarcha Kiril se docela často staví do role obránců křesťanských hodnot. Brutální postup ruských jednotek na řadě míst bojů a prolhanost ruské propagandy ale velmi spolehlivě svědčí o tom, že oba zmínění pánové si s pátým přikázáním (nezabiješ), osmým (nevydáš křivého svědectví) a zřejmě ani s druhým (nezneužiješ jméno Hospodina, svého Boha) vůbec hlavu nelámou. Ochranu křesťanských hodnot zdá se používají jen jako zástěrku pro zcela jiné cíle.

Ruský superblábol o potřebě denacifikace Ukrajiny

Ruská propaganda mluví o potřebě denacifikace Ukrajiny. Zajímavé je, že jsme před válkou ani během ní neslyšeli žádné stížnosti na údajný ukrajinský nacismus ze strany Židů, potažmo Izraele nebo Polska. Nebo vy jste nějakou takovou stížnost či protest registrovali?

Přitom právě židovskou populaci v Evropě (i na Ukrajině), postihnul nacismus nejhůře a s velkým odstupem byli druhými nejpostiženějšími právě Poláci. Kdyby se vyskytly na Ukrajině nějaké významnější projevy nacismu, jistě bychom slyšeli v první řadě z Izraele a Polska varovné hlasy.

Opak je ovšem pravdou. Polsko obranu Ukrajiny velmi vehementně podporuje. A pokud jde o reakce z židovské strany, tak si zde dovoluji ocitovat výrok historičky Deborah Lipstadtové, který vyšel v letošním červnovém čísle Roš chodeš, což je věstník židovských náboženských obcí v českých zemích a na Slovensku. V článku nazvaném „Měkké a nebezpečné“ o novém typu popírání šoa se na straně 6 dočteme následující: *„Jen tak snadno mě nic nešokuje. Strávila jsem celý život studiem nejděsivějších událostí v lidské historii, byla jsem donucena,*

abych se bránila u soudu proti lžím popíračů holokaustu, a tak jsem se domnívala, že v téhle oblasti už mě nic nepřekvapí. Ale cynické vzývání holokaustu a druhé světové války pro ospravedlnění úmyslné chladnokrevné války mě skutečně ohromilo. To, co slyšíme z Ruska, je setrvalé neslychané překrucování fakt o holokaustu. A tyto názory nepřicházejí od nějakých okrajových extremistických skupin, ale od představitelů ruské vlády! Nehorázné výmysly a lži o ukrajinském vedení, které je označováno jako „nacistická špína“, oblíbené – a nebezpečné – výroky o Hitlerově původu, zneužívání holokaustu a utrpení lidí za druhé světové války k ospravedlnění agresivní války jsou skutečně šokující. Nedávné události – na Ukrajině a jinde – změnily můj názor na to, jaké podoby popírání jsou teď nejpronikavější a nejnebezpečnější.“ Tolik názor historičky Lipstadtové, která toho o nacismu ví zřejmě více než kdokoliv v naší farnosti (čimž rozhodně nechci nikoho z našich farníků podceňovat).

P. Zdeněk Sedlák

Přírůstky ve farní knihovně

František Kolouch: Nejvyšší oběť. Poslední lidický farář Josef Štemberka (1869-1942)

Tato kniha je prvním podrobným životopisem posledního lidického faráře. Na pozadí a v kontextu tehdejších událostí přibližuje jeho život. Život chlapce z chudé tkalcovské rodiny, který mohl spolu s bratrem vystudovat jen díky obětem rodiny a štedrosti řady lidí, mimo jiné i kněží. Dobrý příklad kněží během jeho středoškolských studií mu zřejmě dodal odvahu přihlásit se do kněžského semináře v době, kdy se takovému rozhodnutí mnozí jeho vrstevníci divili.

Na knize je v dobrém slova smyslu znát, že její autor vystudoval historii. Opírá se o archivní materiály a svědectví pamětníků a snaží se vyvrátit některé zažitě představy i lidové legendy o Štemberkově životě. Díky dlouholeté službě tohoto kněze tato kniha zároveň mapuje historii Lidic od roku 1909.

Shodou okolností byl 9. června odpoledne Josef Štemberka v Kladně. Ačkoliv ho kněží i další lidé z Kladna odrazovali od návratu do Lidic, kde už bylo jasné, že se něco hrozného chystá, odpověděl: „Musím ke svým.“ Druhý den ráno prokázal svým farníkům poslední službu. I když byl surově bit, vzchopil se, poskytl sousedům slova duchovní útěchy a rozhřešení, modlil se s nimi a povzbuzoval je. Byl zastřelen mezi posledními.

P. Zdeněk Sedlák

Prázdniny: Tábor!

Jako každý rok jsme pro děti z naší farnosti uspořádali letní tábor. Letošní ročník byl ale speciální, a to hned z několika důvodů. Zaprvé, tábor proběhl na faře v Nížkově, protože naše tradiční táborové místo, fara ve Fryšavě pod Žákovou horou, byla obsazena a záložní varianta, fara ve Sněžném, poskytuje dočasné obydlí ukrajinským uprchlíkům. Tato situace přinesla nové výzvy, ale i mnohá zjednodušení. Například stravování – sehnat ochotné paní kuchařky je každý rok trochu oříšek, proto se snídání chopili vedoucí, obědy jsme dováželi ze Sázavy a o vynikající večere se nám postaraly paní Rosecká a paní Vlčková. Také jsme se trochu báli, že si děti tábor v blízkosti domova tolik neužijí. Naopak díky ubytování na faře jsme mohli využít našich znalostí místních lesů, vod a strání a zapomenuté kolíčky, propriety pro táborovou hru, nebo třeba ponožky? Žádný problém, zaběhnu domů a do deseti minut jsem zpět!

Další významnou specialitou tohoto ročníku bylo složení vedoucích. Troufám si tvrdit, že průměrný věk naší skupiny vedoucích klesl asi o 10 let. Se šesti vedoucími jsme se po loňském ročníku rozloučili (tímto děkuji Klárce, Peti, Anetce a Lukášovi, Sárce a Davčovi za několikaletou službu na táboře a doufám, že se třeba některým z vás povede jednou znovu navázat) a přivítali jsme čtyři nové tváře. Noví vedoucí se své premiéry zhostili velmi dobře, a to nám dává velkou

naději do budoucna ohledně pokračování farního tábora i v dalších letech.

Jako téma celotáborové hry jsme pro tento ročník zvolili indiány. S velkým úsilím a nadšením jsme se v průběhu roku několikrát setkali, abychom dětem nachystali týden plný nejen her a zábavných aktivit, ale taky možností k lepšímu poznání sebe a ostatních táborníků, načerpání nových znalostí o zvyklostech indiánů a příležitosti k setkávání s Bohem. Ani tento ročník se neobešel bez nehod, bolístek a větších či menších improvizací, ale u závěrečného táboráku nám všechny děti prozradily, že se jim na táboře líbilo, a to je pro každého vedoucího asi ta největší odměna.

Přesto bych na tomto místě ještě jednou rád poděkoval všem vedoucím za přípravu a realizaci celého táborového týdne. Další díky patří paní Rosecké a paní Vlčkové za dokonalou spolupráci a lahodné večere. A v neposlední řadě děkuji panu faráři za poskytnutí farní půdy k noclehu, krásnou mši u zříceniny hradu Ronov a podporu v průběhu celého tábora.

Howhg.

Josef Brukner

Pozvání na kurz Samuel

Milí mladí farníci, možná jste už někdy někde zaslechli spojení „kurz Samuel“. Jedná se o setkávání, které má mladým lidem pomoci rozlišit svoje životní poslání a osobní cestu. Tato setkání jsou určena mladým lidem ve věku 19-30 let. Kurz se koná na více místech naší vlasti. V naší diecézi se bude konat setkávání vždy v neděli 1 x měsíčně od 15 do 19 hodin na faře u kostela sv. Bartoloměje v Pardubicích. Jména vedoucích kurzu slibují dle mého názoru opravdu dobrou podporu pro účastníky. S případnými dotazy se můžete obrátit na adresu kurzsamuel.dhk@gmail.com. Na tento pardubický běh kurzu se můžete přihlašovat do 30. září.

Možná někdo namítne, že Pardubice jsou daleko a má problém s dopravou nebo bude studovat vysokou školu v jiném městě atd. Na to

odpovím, že se vážným zájemcům budu snažit pomoci najít cestu, jak se kurzu zúčastnit a také to, že by možná stálo za to zkusit štěstí i jinde (někdo třeba studuje v Brně a tak by se mu výrazně hodil tamní běh kurzu, který má ale uzávěrku přihlášek už 31. srpna; v Brně dokonce mají širší věkové rozpětí účastníků 16-33 let; dostala se k nám do Nížkova i pozvánka na olomoucký běh kurzu, který má uzávěrku 18. září).

Zkrátka, pro ty, kdo to se vztahem k Bohu myslí vážně, je kurz Samuel velkou příležitostí zajet na hlubinu a může se stát krásným a důležitým milníkem na jejich životní cestě. Nadto je to příležitost seznámit se s církví a mladými trochu jinak, než jak se známe od nás z Nížkova.

P. Zdeněk Sedlák

Zrušení telefonní linky na faru a poděkování obci za příspěvek na kostnici

Vzhledem k tomu, že telefonní linka na faru 566 675 129 byla využívána čím dál méně a její provoz se tak stal nevhodným, tak jsem se rozhodnul ji zrušit. Firma O₂ provedla zrušení linky k 20. srpnu 2022. Nadále je možné kontaktovat mne na mém telefonu 604 246 882. Také bych chtěl na tomto místě poděkovat obci Nížkov za příspěvek 11000,- Kč na nátěr střechy a výměnu okapů na kostnici. Tento příspěvek nám pomohl rovnou čtyřnásobně, poněvadž jsme díky němu mohli také získat dotaci od Kraje Vysočina.

P. Zdeněk Sedlák

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 17. září 2022

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 14 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 604 246 882, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch a Marie Bártovi – šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email
Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta Jindrová –
redaktoři farního listu